Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

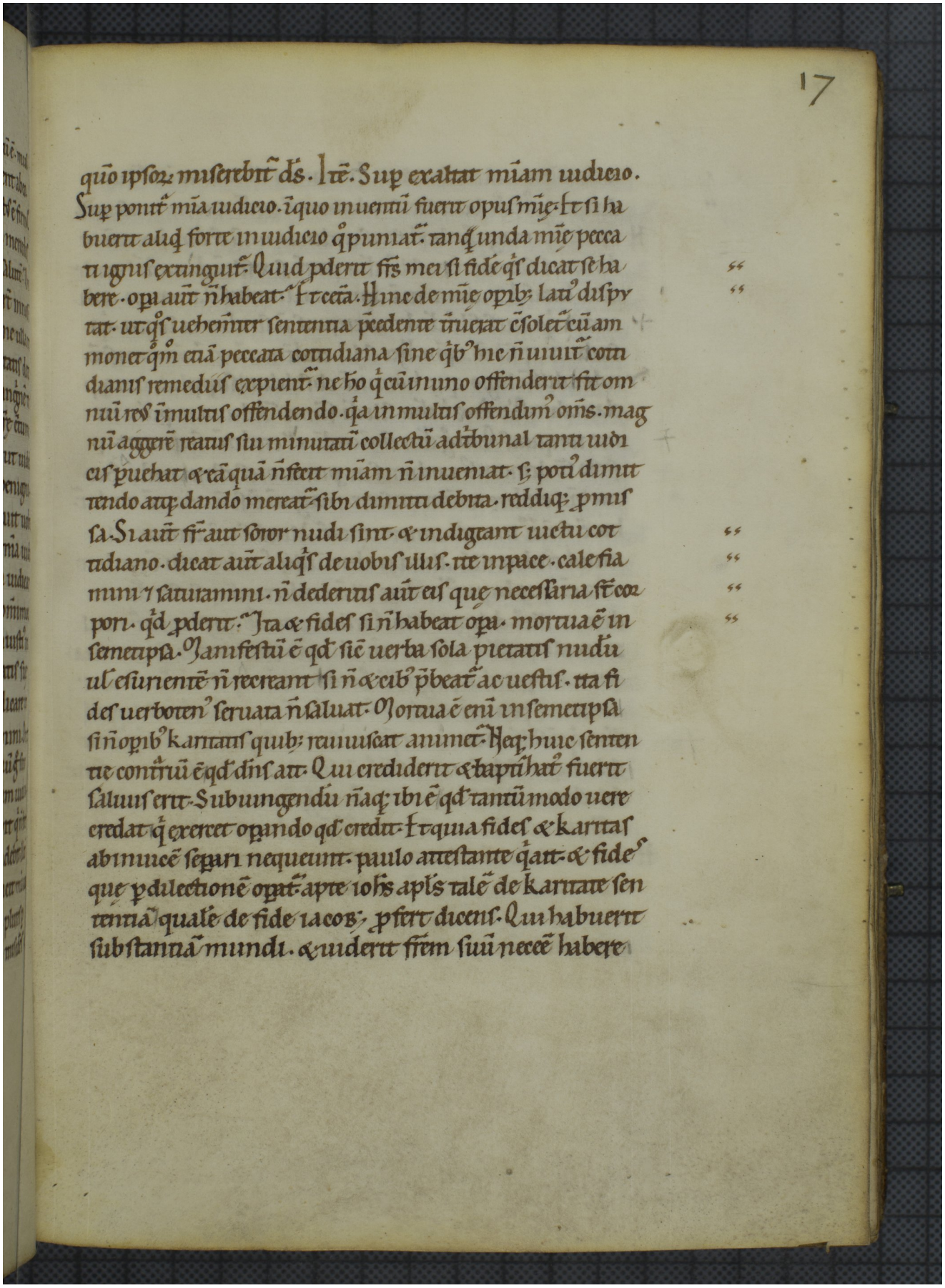

17

quo ipsos misereb̃t ds. Ire. Sup exaltat mam iudicio.
Sup ponit mia iudicio. iquo inuenti fuerit opus mie. Et si ha
buerit aliq forte in iudicio q punitat. tanq unda mie pecca
ti ignis extinguit. Quid pderit ffs mei si fide qs dicat se ha
bere. opa aut ñ habeat. Et ceta. Hinc de mie opib; latu dispu
tat. ut qs uehemter sententia pcedente triuerat esolet cu am
monet qm eia peccata cotidiana sine qb; hie ñ uiuit cotti
dianis remedis expient. ne ho qcu in uno offenderit fit om
nium reus i multis offendendo. qa in multis offendim omis. mag
nu aggere ratis siu minutatu collectu ad tribunal tanti iudi
cis puehat & ea qua ñ fecit mam ñ inueniat. si; potu dimit
tendo atq dando mereat sibi dimitti debita. reddiq; pmis
sa. Si aut fr aut soror nudi sint. & indigtant uictu cot
tidiano. dicat aut aliqs de uobis illis. ite in pace. calefia
mini & saturamini. ñ dederitis aut eis que necessaria sit cor
pori. qd pderit. Ita & fides si ñ habeat opa. mortua e in
semetipsa. Manifestu e qd sic uerba sola pietatis nudis
ul esurientē ñ recreant si ñ & eib; pbeat ac uestis. ita fi
des uerboten seruata ñ saluat. Mortua e enim in semetipsa
si ñ opib; karitatis quib; reuiuscat animet. Hecq huic senten
tie contrariu e qd dns ait. Qui crediderit & baptiatu fuerit
saluus erit. Subiungendu ñaq ibi e qd tantu modo uere
credat q exercet opando qd credit. Et quia fides & karitas
ab inuice separi nequeunt. paulo attestante qui ait. & fides
que pdilectione opat. apte iohis apis tale de karitate sen
tentia quale de fide iacobi pferit dicens. Qui habuerit
substantia mundi. & uiderit frem suu nece habere